

NOVA LEGISLACIÓ

Mesures urgents quant a medi ambient

Juan Miguel Soria García

EL DARRER 5 DE MAIG s'ha publicat el Reial decret llei 17/2012, de Mesures urgents quant a medi ambient. Aquest RD llei comporta la modificació d'algunes de les principals lleis pel que fa a medi ambient del nostre àmbit normatiu. La promulgació d'aquest ha obviat, com ja ens estan acostumant els diversos governs del PP, el coneixement previ dels seus esborranys i projectes i per tant la seua corresponent anàlisi i debat amb els interlocutors socials, econòmics i mediambientals, com així ho han posat de manifest organitzacions sindicals, ecologistes, agràries i de consumidors, integrants del Consell Assessor de Medi ambient.

Del text del RD llei, podem esmentar alguns epígrafs considerats greus que, pel calat i abast de determinades mesures aprovades, implica el següent:

Pel que fa a la protecció d'espais naturals es pretén consolidar una figura de protecció que es troba sota més d'una figura actualment, alhora que es compatibilitza la protecció amb la necessitat de desenvolupament pròpies dels nuclis urbans. Considerem que la simplificació d'aquesta tramitació de les zones protegides és una facilitat per a les futures noves urbanitzacions. Perquè el RD llei fa esment exprés a la necessitat de desenvolupament dels nuclis urbans, que no és altra cosa que indicar la construcció de noves urbanitzacions; per això, aquestes modificacions en la protecció d'espais naturals facilitaràn que puguem realitzar-se aquestes actuacions.

Pel que fa a la Llei d'aigües, s'esmenten mesures per a aconseguir un ús més adequat de l'aigua a través d'una gestió eficaç i coordinada en la qual es preserve com a principi fonamental el d'unitat de gestió de conca. Tot i que és un principi que ha arrelat en el preàmbul del Decret, no s'ha concretat res més.

També cal destacar la regulació del bon estat de les masses d'aigua subterrànies, **incloent-hi com a mecanisme potestatiu la possibilitat de transformar els drets d'aprofitament privats a drets concessionals, en quines condicions? Quins seran els criteris?**

S'adopta la definició arrelgada en la Directiva Marc de l'Aigua de masses d'aigua en bon estat quantitatiu o químic, indicant el bon estat no solament per una qualitat de les seues aigües lliure de substàncies contaminants sinó també per la disponibilitat d'aquestes aigües, assenyalant que la seua escassetat també és un indicador de mal estat de la massa d'aigua. És la nova definició d'aquífer sobreexplotat, ara ampliat també a contaminat. **Quan hi hagen problemes d'aquest tipus, s'estableixen els mecanismes per a gestionar la massa d'aigua** formant necessàriament una comunitat d'usuaris si no n'hi haguera. Entre altres mecanismes d'actuació previstos en el Decret estan la regulació d'extraccions, substitució de captacions individuals per comunitàries, aportacions d'aigua des d'altres masses d'aigua, establiment de perímetres de protecció i regulació d'altres aprofitaments. **Aquest punt és important per poder controlar els pous d'aigua no registrats?** Quan la situació a la qual haja donat lloc remeta, s'estableix també la desaparició gradual de les mesures adoptades, **qui, com i quan ho decidirà?**

Retirada de l'exercici de la policia del domini públic hidràulic per algunes comunitats autònomes en conques intercomunitàries. El

RDL-12/2011 facultava a les comunitats autònomes que tenien competències sobre la policia del DPH exercir aquesta competència també sobre les conques intercomunitàries que recorrien pel seu territori, per exemple determinats trams del riu Ebre a Catalunya o del Guadiana a Andalusia. Altres comunitats autònomes, com la Valenciana no van arribar a exercir aquest dret.

La regulació i vigilància per la Comissió Nacional del Mercat de Valors de la subhasta dels 10.145.000 drets d'emissió que li corresponen a Espanya per a 2012, estableixen mecanismes de vigilància contra els abusos que pogueren produir-se entre aquells que poden tenir drets a la venda i les empreses que desitgen adquirir-los. Quant a aquest tema, fa falta alguna cosa més seriosa: qui vulga comprar drets d'emissions els hi hauria de comprar a l'Estat i res de subhastes entre particulars, semblant al cànon de sanejament. Perquè en el sistema de subhasta apareix com que l'empresa que ven drets és qui va de bona i ha reduït emissions; a més, trau una quantia pels drets que ven. **Considerem que la Comissió del Mercat de Valors no és una garantia de transparència per a qui? Per als treballadors? Per al medi ambient?**

A qui volen prendre el pèl? Entenem que subhastar els drets d'emissió és una burla, pel següent: suposem una empresa que té una refineria a Espanya i altra a Algèria. Li donen 100 drets d'emissió a Espanya i se sap que a Algèria no hi ha drets d'emissió; òbviament podrà reduir la producció a Espanya als productes més valuosos i aquells menys valuosos els produirà a Algèria. Es donarà la situació que ací ha reduït les emissions, venent els drets que li sobren a altra empresa que els necessita perquè no ha deslocalitzat la producció i continua donant ocupació a Espanya. **En l'actualitat hi ha un excés de drets d'emissió en el mercat a la venda**, com s'ha reconegut en la Reunió de Ministres de Medi ambient de la UE a Horsens (Dinamarca) el darrer 19 d'abril, ja que la quantitat d'aquests es va calcular abans de la crisi.

Juan Miguel Soria García és delegat de personal i professor doctor d'ecologia en la Universitat de València Estudi General

